

20.03.2025

Dnro 74/03.04.04.04.20/2024

Asia Valitus vesilain mukaisessa hallintopakkoasiassa

Valittaja Lestijärven kunta

Vastapuoli Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualue

Päätös, josta valitetaan

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto 20.12.2023 nro 172/2023

Hallintopakkohakemus

Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on hakemuksessaan vaatinut, että Lestijärven kunta veloitetaan hakemaan vesilain mukainen lupa energiakaivoille, jotka kunta on rakentanut omistamalleen kiinteistölle Rintala 421-401-224-0. Lestijärven kunnan on laitettava lupahakemus vireille lupaviranomaisessa viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun aluehallintovirasto on antanut asiassa hallintopakkopäätöksen. Lisäksi elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on vaatinut, että velvoitteen noudattamisen tehosteeksi asetetaan määrältään 50 000 euron suuruinen uhkasakko.

Aluehallintoviraston valituksenalainen päätös

Aluehallintovirasto on hyväksynyt hallintopakkohakemuksen ja asettanut seuraavan päävelvoitteen ja uhan:

Päävelvoite

Aluehallintovirasto on määrännyt Lestijärven kunnan kiinteistön Rintala 421-401-224-0 omistajana hakemaan kiinteistölle rakennetuille kuudelle energiakaivolle vesilain mukaisen luvan kuuden kuukauden kuluessa päätöksen lainvoimaiseksi tulosta.

Uhka

Aluehallintovirasto on asettanut päävelvoitteen täyttämiseksi Lestijärven kunnalle juoksevan uhkasakon, jonka peruserän suuruus on 20 000 euroa ja lisäerän suuruus 10 000 euroa. Uhkasakkojakso on kaksi kuukautta.

Uhkasakon tuomitseminen

Jos päävelvoitetta ei ole noudatettu asetettuun määräpäivään mennessä, aluehallintovirasto päättää uhkasakon tuomitsemisesta uhkasakkolain (1113/1990) 10 §:n perusteella eri hakemuksesta. Sakon määrä lisäytyy lisäerällä jokaiselta uhkasakkojaksolta, jonka kuluessa päävelvoitetta ei ole noudatettu.

Aluehallintoviraston päätöksen perusteluja

Vesilain mukaisina valvontaviranomaisina toimivat ELY-keskus valtion valvontaviranomaisena sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomainen (vesilaki 1 luku 7 § 2 mom.), jotka tekevät myös vesilain mukaisen luvantarpeen harkintaa. Lisäksi energiakaivohankkeen toteuttajalla on velvollisuus etukäteen selvittää, millaisia lupia hankkeen toteuttaminen vaatii.

Energiakaivohankkeet eivät kuulu vesilain 3 luvun 3 §:ssä lueteltuihin aina luvanvaraisiin hankkeisiin, vaan niiden luvan tarve arvioidaan vesilain 3 luvun 2 §:n mukaisten vaikutustensa perusteella tapauskohtaisen harkinnan perusteella. Luvantarpeeseen vaikuttavat esimerkiksi energiakaivojen sijoittuminen pohjavesialueella sekä esitetyt tekniset ratkaisut. Aluehallintoviraston käsityksen mukaan luokitelluilla pohjavesialueilla on yleensä vaadittu energiakaivoille vesilain mukaista lupaa.

Energiakaivohankkeissa mahdollisia pohjaveteen vaikuttavia riskitekijöitä ovat esimerkiksi kaivojen porausvaihe ja siinä tapahtuvat mahdolliset polttoaine- tai öljyvuodot, mahdolliset lämmönsiirtonesteen vuodot laitteiden tai putkien rikkoutuessa sekä maaperässä olevat mahdolliset haitta-aineet. Mahdollisten vaikutusten tunnistamiseksi tai niiden pois sulkemiseksi täytyy tuntea muun muassa ko. pohjavesialueen maa- ja kallioperän olosuhteet, pohjaveden pinnankorkeudet ja virtaussuunnat, pohjavesialueen vedenottamot ja niiden vaikutusalueet sekä muu vedenkäyttö, alueella mahdollisesti tiedossa olevat haitta-aineet sekä energiakaivojen rakenne ja sijoittuminen alueella.

Valtion valvontaviranomaisena toimiva ELY-keskus on katsonut, että hankkeen toteuttaminen vaatii vesilain mukaisen luvan. Asiassa ei ole esitetty selvitystä tai väitettä siitä, että hankkeesta olisi aiheutunut pohjavedelle haitallisia muutoksia. Toisaalta asiakirjoista ei ilmene, että asiassa olisi laadittu riittävää selvitystä tai arviota mahdollisten pohjavesivaikutusten tunnistamiseksi tai niiden poissulkemiseksi energiakaivohankkeessa. Kun otetaan huomioon hankealueen sijainti vedenottokäytössä olevalla Parannankankaan 1-luokan pohjavesialueella sekä pohjaveden mahdolliset virtaussuunnat alueella suhteessa energiakaivohankkeiden riskitekijöihin, energiakaivojen rakentaminen ja käyttö saattavat aiheuttaa vesilain 3 luvun 2

§:n 1 momentissa tarkoitettuja muutoksia pohjaveden laadussa ja/tai määrässä ja nämä muutokset saattavat aiheuttaa saman pykälän ensimmäisen momentin 2 ja 5 kohdissa tarkoitettuja vaikutuksia. Näin ollen energiakaivojen rakentamiseen ja käyttöön olisi tullut olla vesilain mukainen lupa, ja perusteet hallintopakkohakemuksen hyväksymiselle ovat siten olemassa. Vesilain mukaista lupaa voidaan edellyttää mahdollisten vedenottamoiden suoja-alueiden rajauksista riippumatta.

Vaatimukset hallinto-oikeudessa

Lestijärven kunta on vaatinut, että aluehallintoviraston päätös kumotaan ja Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueen (jäljempänä ELY-keskus) hallintopakkohakemus hylätään.

Perustelut

Lestijärven kunta on katsonut, että ELY-keskus hallintopakkohakemuksessaan ja aluehallintovirasto antamassaan päätöksessä eivät ole esittäneet laillista perustetta, jonka mukaan Lestijärven kunnan pitäisi vesilain 3 luvun 2 §:n nojalla hakea toteutetulle hankkeelle vesitalouslupa. Vesilain mukaisen luvan tarvetta ei voida perustella sillä, että luokitelluilla pohjavesialueilla on yleensä vaadittu energiakaivoille vesilain mukainen lupa. Luvantarve tulee arvioida hankekohtaisesti.

Teknisellä lautakunnalla on ollut toimivalta sekä maankäyttö- ja rakennuslain mukaisena lupaviranomaisena että vesilain valvontaviranomaisena myöntää Lestijärven kunnalle rakennuslupa koulun ja päiväkodin sekä kuuden energiakaivon rakentamiseen.

Kunta sekä rakennuttajana että lupaviranomaisena on ollut tietoinen kiinteistön käyttöhistoriasta, maaperän pilaantumattomuudesta, kyseessä olevan pohjavesialueen maa- ja kallioperän olosuhteista, pohjaveden pinnankorkeudesta ja virtaussuunnista, pohjavesialueen vedenottamoista ja niiden vaikutusalueista, alueen merkityksestä yhdyskunnan vedenhankinnassa sekä energiakaivojen rakenteesta ja sijoittumisesta alueella. Energiakaivojen poraus on toteutettu onnistuneesti ilman, että siitä olisi aiheutunut maaperän tai pohjaveden pilaantumista tai sen vaaraa.

Lämmönsiirtonesteenä käytetty aine on veden, etanolin sekä denaturointiaineen seos, jota ei luokitella ympäristölle haitalliseksi. Käyttövalmiin lämmönsiirtonesteen etanolipitoisuus on noin 28 painoprosenttia. Etanoli on helposti haihtuva, täysin veteen liukeneva ja biologisesti hapellisissa olosuhteissa hiilidioksidiksi ja vedeksi hajoava kemikaali. Denaturointiaineet ovat ympäristölle vaarattomia sekä biologisesti hapellisissa ja hapettomissa olosuhteissa helposti hajoavia orgaanisia yhdisteitä. Edellä lueteltujen aineiden maaperä- ja pohjavesivaikutuksia ovat pohjaveden happipitoisuuden väliaikainen aleneminen. Käytetty

maalämpönestete sisältää lisäksi korroosioinhibiittiseoksen, jonka osuus on alle 0,5 % nesteen massasta. Inhibiitti on vesiliukoista ja biohajoavaa.

Geologian tutkimuskeskuksen tutkimustyöraportissa (2021) energiakaivojen asennuksen ja käytön ympäristöriskeistä on tarkasteltu matemaattisesti mallintamalla tilannetta, jossa 100 litraa ja 300 litraa lämmönsiirtonestettä pääsee vuotamaan maaperään. Tarkastelu sisältää 16 erilaista simulaatiota, jotka eri vuotomäärän lisäksi sisältävät erilaisia hydrogeologisia ominaisuuksia sekä kaksi eri pohjavesimuodostumatyyppiä. Yhdessäkään simulaatiossa etanolin PNEC-arvon ylittävän pitoisuuden alue ei levinnyt 60 metriä kauemmaksi vuotokohdasta. Etanoli ja lämmönsiirtonesteen lisäaineet liukenevat helposti pohjaveteen, mutta ne hajoavat myös nopeasti.

Geologian tutkimuskeskuksen riskitarkastelussa ei todettu sellaisia riskejä, jotka olemassa olevien vedenottamoiden lähialuetta lukuun ottamatta rajoittaisivat energiakaivojen asentamista ja käyttöä pohjavesialueella tai muulla ympäristön kannalta herkällä alueella.

Valituksen kohteena olevassa hankkeessa ei myöskään ole kyse energiakenttien (yli 10 energiakaivoa) rakentamisesta, joiden rakentamiseen ympäristöministeriön energiakaivo-oppaassa (2013) suositellaan haettavaksi aina vesilain mukaista lupaa.

Sekä ELY-keskuksen hakemus, että aluehallintoviraston päätös on ristiriidassa hallintolain 6 §:n mukaisen hallinnon oikeusperiaatteen kanssa, jonka mukaan viranomaisten toimien on oltava oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Hakemuksessa ja valituksenalaisessa päätöksessä on tunnistettavissa ELY-keskuksen tarve lausua hankkeesta toisena vesilain valvontaviranomaisena ja tällä tavoin osallistua päätöksentekoon sekä pohjaveden suojelu. Annettu päätös ei ole oikeassa suhteessa kumpaankaan tavoiteltuun päämäärään nähden. Asiassa ei ole esitetty selvitystä tai väitettä siitä, että hankkeesta olisi aiheutunut pohjavedelle haitallisia muutoksia.

Asian käsittely ja selvittäminen hallinto-oikeudessa

Hallinto-oikeus on tiedottanut valituksesta julkisella kuulutuksella. Tieto kuulutuksesta on julkaistu Lestijärven kunnassa.

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastolta on pyydetty lausunto valituksesta.

Lestijärven kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja rakennusvalvontaviranomaiselle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen valituksesta.

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto on todennut lausunnossaan, että ELY-keskus on vesilain mukaisesti toimivaltainen panemaan vireille vesilaissa tarkoitetun hallintopakkoasian lupaviranomaisessa ja aluehallintovirasto on lupaviranomaisena oman toimivaltansa mukaisesti käsitellyt sille tehdyn hallintopakkohakemuksen. Aluehallintovirasto on katsonut, että luvantarvekynnys on ylittynyt ja vesilain noudattaminen asiassa olisi

edellyttänyt asian ennakkollista arviointia vesilain mukaisessa lupamenettelyssä.

Lestijärven kunnan ympäristönsuojeluviranomainen on todennut vastineessaan, ettei energiakaivojen rakentaminen ja käyttö edellytä vesilain mukaista lupaa, koska rakennettujen energiakaivojen määrä alittaa korkeimman hallinto-oikeuden ennakkopäätöksissä olevien energiakaivojen määrän.

Energiakaivojen läheisyydessä olevasta tutkimuspisteestä otetaan näytteet, joista tutkitaan veden perusparametrien lisäksi metalli, öljyt ja alkoholit. Tutkimustulosten perusteella voidaan tehdä perusteltu arvio, onko energiakaivojen rakentamisesta ja käytöstä vesilain mukaista haittaa pohjavesialueelle.

Etelä-Pohjanmaan ELY-keskus on todennut valituksen, lausunnon ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen vastineen johdosta antamassaan vastineessa muun muassa, että vesilain 14 luvun 1 §:n 1 momentin mukaisena valtion valvontaviranomaisena ELY-keskus ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvovat vesilain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista. Lain esitöiden (HE 277/2009 vp, s. 168) mukaan vesilain valvontaviranomaisilla on rinnakkainen ja toisistaan riippumaton toimivalta laillisuusvalvontaa koskevissa asioissa. Kunnan teknisen lautakunnan rooli rakennusluvan myöntäjänä ei rajoita taikka muutenkaan vaikuta ELY-keskuksen viranomaisrooliin asiassa.

Vesilain 3 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan jo pelkkä mahdollisuus vahingon tai muutoksen aiheutumisesta täyttää lain mukaisen luvan tarpeen. Näin ollen onnistuneesti suoritettu kaivojen asennus taikka tulevat näytteenotot eivät poista luvantarvetta asiassa.

Hankkeen luvanvaraisuuden osalta ELY-keskus on viitannut korkeimman hallinto-oikeuden vuosikirjapäätökseen KHO 2015:150.

Lestijärven kunta on antanut vastaselityksen lausunnosta ja vastineista.

Hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus hylkää valituksen.

Perustelut

Sovelletut oikeusohjeet

Vesilain 3 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan vesitaloushankkeella on oltava lupaviranomaisen lupa, jos se voi muuttaa vesistön asemaa, syvyyttä, vedenkorkeutta tai virtaamaa, rantaa tai vesiympäristöä taikka pohjaveden laatua tai määrää, ja tämä muutos aiheuttaa pohjavesiesiintymän tilan huononemista (2 kohta) taikka olennaisesti vähentää tärkeän tai muun

vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesiesiintymän antoisuutta tai muutoin huonontaa sen käyttökelpoisuutta taikka muulla tavalla aiheuttaa vahinkoa tai haittaa vedenotolle tai veden käytölle talousvetenä (5 kohta).

Vesilain 14 luvun 4 §:n 1 momentin mukaan, jos joku rikkoo vesilakia taikka sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä, lupaviranomainen voi 1) kieltää häntä jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä, 2) määrätä hänet täyttämään velvollisuutensa 3) määrätä hänet oikaisemaan sen, mitä säännösten tai määräysten vastaisesti on tehty.

Vesilain 14 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan valtion valvontaviranomainen ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvovat vesilain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista.

Asiassa saatu selvitys

Lestijärven kunnan tekninen lautakunta on 7.10.2019 tekemällään päätöksellä myöntänyt Lestijärven kunnalle rakennusluvan koulun ja päiväkodin rakentamiseen. Rakennusluvan mukainen hanke käsittää myös kuuden noin 200 metriä syvän energiakaivon rakentamisen kiinteistölle Rintala 421-401-224-0 osoitteessa Lestintie 40, Lestijärvi. Energiakaivot on rakennettu lokakuussa 2020.

Hankealue sijaitsee Parannankankaan vedenhankintaa varten tärkeällä 1-luokan pohjavesialueella (1042102). Rakennetuista energiakaivoista viisi sijaitsee pohjaveden muodostumisalueella ja yksi energiakaivo sijaitsee hieman pohjaveden muodostumisalueen rajan ulkopuolella. Parannankankaan pohjavesialueella sijaitsevat Lestijärven kunnan Pikku-Kannuksen ja Parannan vedenottamot. Hallintopakkohakemuksen perusteella Pikku-Kannuksen vedenottamo sijaitsee noin 1,4 km:n etäisyydellä ja Parannan vedenottamo noin 3,2 km:n etäisyydellä hankealueelta. Hankealue ei sijoitu vedenottamon suoja-alueelle.

Etelässä Parannankangas rajoittuu Lehtosenjokeen ja Kasalankankaan vedenhankintaa varten tärkeään pohjavesialueeseen (1042103). Itäpuolelta muodostuma rajoittuu Lestijärveen ja pohjoisessa Latometsän vedenhankintaa varten tärkeään pohjavesialueeseen (1042104).

Etelä-Pohjanmaa, Pohjanmaa ja Keski-Pohjanmaan vesienhoidon toimenpideohjelman 2022–2027 mukaan Parannankankaan pohjavesialueen kokonaispinta-ala on 8,92 km² ja muodostumisalueen pinta-ala 6,05 km². Pohjavesialueen määrällinen tila on hyvä ja kemiallisen tilan osalta alue on selvityskohde. Pohjavesialueen riskeiksi on ilmoitettu asutus, pilaantuneet maa-alueet, peltoviljely ja kotieläintalous.

Oikeudellinen arviointi

Asiassa on ratkaistavana kysymys siitä, onko aluehallintovirasto voinut valituksenalaisella päätöksellä hyväksyä ELY-keskuksen

hallintopakkohakemuksen ja velvoittaa Lestijärven kunnan hakemaan rakennetuille energiakaivoille vesilain mukaista lupaa.

Vesilain 14 luvun 1 §:n 1 momentin mukaan valtion valvontaviranomainen ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen valvovat vesilain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista. Mainitun säännöksen yksityiskohtaisten perustelujen mukaan (HE 277/2009 vp) vesilain valvontaviranomaisilla on rinnakkainen ja toisistaan riippumaton toimivalta laillisuusvalvontaa koskevissa asioissa. Näin ollen ELY-keskuksella on ollut toimivalta tehdä kyseessä oleva hallintopakkohakemus.

Lestijärven kunnan teknisen lautakunnan myöntämä rakennuslupa koulun ja päiväkodin sekä kuuden energiakaivon rakentamiseen ei poista vesilain mukaisen luvan tarpeen arviointia. Vesitalouslupa ja maankäyttö- ja rakennuslain mukainen lupa ovat erillisiä lupia. Maankäyttö- ja rakennuslain mukaista rakennuslupaa koskevalla päätöksellä ei ole voitu ottaa kantaa hankkeen pohjavesivaikutuksiin.

Hallinto-oikeus toteaa, että vesitaloushankkeen luvanvaraisuutta koskevan vesilain 3 luvun 2 §:n mukaan luvanvaraisen muutoksen kohteena voi olla pohjaveden laatu tai määrä. Pykälän 1 momentin 5 kohdan perusteella lämpökaivon rakentamiseen yhdyskunnan vedenhankintakäytössä olevalla pohjavesialueella voidaan edellyttää lupaa mahdollisen suoja-alueen rajauksesta riippumatta. Kun otetaan huomioon energiakaivojen sijainti vedenottokäytössä olevalla 1-luokan pohjavesialueella pohjaveden muodostumisalueella, hallinto-oikeus katsoo, että energiakaivohanke voi heikentää vedenhankintaan käytettävän pohjavesialueen pohjaveden laatua ja lisätä pohjaveden pilaantumisvaaraa. Energiakaivojen rakentamiseen olisi siten tässä tapauksessa tullut hakea vesilain mukainen vesitalouslupa.

Valituksessa viitatus Geologian tutkimuskeskuksen raportin osalta hallinto-oikeus toteaa, että raportista ilmenee muun muassa, että riskien rajoitusmenetelmistä huolimatta energiakaivojen asennuksesta ja käytöstä on aina olemassa riski pohjavedelle.

Siltä osin kuin valituksessa on viitattu ympäristöministeriön energiaoppaaseen (2013), hallinto-oikeus toteaa, että opas on luonteeltaan ohjeellinen, ei oikeudellisesti sitova.

Asiassa ei ole ilmennyt seikkoja, joiden perusteella valituksenalainen päätös olisi hallintolain 6 §:n suhteellisuusperiaatteen vastainen.

Edellä todetun ja aluehallintoviraston päätöksen perusteluissa lausutun perusteella aluehallintovirasto on voinut hyväksyä ELY-keskuksen hallintopakkohakemuksen ja velvoittaa Lestijärven kunnan hakemaan vesilain mukaista lupaa rakennetuille energiakaivoille. Aluehallintoviraston päätöksen kumoamiseen ei ole valituksen perusteella syytä. Valitus on hylättävä.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimmalle hallinto-oikeudelle 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Valitusosoitus on liitteenä Hall (01.20).

Hallinto-oikeuden kokoonpano

Asian ovat ratkaisseet lainoppineet hallinto-oikeustuomarit Hanna Nieminen-Finne ja Raija Uusi-Niemi sekä luonnontieteiden alan hallinto-oikeustuomari Hanne Lohilahti. Asian on esitellyt Hanne Lohilahti.

Tämä päätös on sähköisesti varmennettu hallinto-oikeuden asianhallintajärjestelmässä.

Jakelu

Päätös ja maksu	Lestijärven kunta saantitodistuksien oikeudenkäyntimaksu 270 euroa <i>(Oikaisuvaatimusohje ilmenee hallinto-oikeuden päätöksen oikeudenkäyntimaksua koskevasta liitteestä.)</i>
Jäljennös maksutta	Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, ympäristö- ja luonnonvarat -vastuualue Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto/Ympäristölupavastuualue Lestijärven kunnan ympäristönsuojeluviranomainen Lestijärven kunnan rakennusvalvontaviranomainen Suomen ympäristökeskus

Tuomioistuimen yhteystiedot

Vaasan hallinto-oikeus
Korsholmanpuistikko 43, 4 krs (PL 204), 65101 Vaasa
Sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi
Puh.: 029 56 42780

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu:
<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#/>

Henkilötietojen käsittelyyn ja tietosuojaan liittyvät tiedot ovat saatavilla
<https://oikeus.fi/hallintooikeudet/vaasanhallinto-oikeus/fi/>

VALITUSOSOITUS

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla **korkeimpaan hallinto-oikeuteen** kirjallisella valituksella, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valitusluvan myöntämisen perusteet

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain 111 §:n 1 momentin mukaan valituslupa on myönnettävä, jos:

- 1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;
- 2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai
- 3) valitusluvan myöntämiseen on muu painava syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitusaika

Hallinto-oikeuden päätös on annettu julkisella kuulutuksella. Päätös on julkaistu hallinto-oikeuden verkkosivuilla päivänä, joka ilmenee päätöksen ensimmäiseltä sivulta. Päätöksen katsotaan tulleen asianomaisen tietoon seitsemäntenä päivänä kuulutuksen julkaisemisajankohdasta. Valitus on tehtävä **30 päivän kuluessa** hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista, sitä päivää lukuun ottamatta.

Valituksen sisältö

Valituksessa, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on ilmoitettava

- valittajan nimi ja yhteystiedot mukaan lukien se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite); jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä, on valituksessa mainittava myös tämän yhteystiedot
- päätös, johon haetaan muutosta (valituksen kohteena oleva päätös)
- peruste, jolla valituslupaa pyydetään, sekä syyt, joiden vuoksi valitusluvan myöntämiseen on mainittu peruste
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi (vaatimukset)
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Jos usea tekee valituksen yhdessä, voidaan joku heistä ilmoittaa yhdyshenkilöksi.

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä

- hallinto-oikeuden päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.

Asiamiehen, joka ei ole toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa, ja joka ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja, on liitettävä valitukseen valtakirja.

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Valituksen tulee olla perillä valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Tämä koskee myös tilanteita, joissa valitus toimitetaan sähköisen asiointipalvelun kautta tai sähköpostitse. Valitus liitteineen voidaan toimittaa sähköisen asiointipalvelun kautta. Asiointipalvelun kautta toimitettua valitusta tai sähköpostitse toimitettua valitusta ei tarvitse toimittaa paperimuodossa. Asiakirjojen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Korkeimman hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite: Korkein hallinto-oikeus
PL 180, 00131 Helsinki

Sähköposti: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi

Käyntiosoite: Fabianinkatu 15, 00130 Helsinki

Puhelin: 029 56 40200

Faksi: 029 56 40382

Aukioloaika: arkipäivisin klo 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköinen asiointipalvelu:
https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet#

OIKEUDENKÄYNTIMAKSU

Vaasan hallinto-oikeus lähettää erikseen laskun oikeudenkäyntimaksusta.

Maksun määräämistä koskevaan päätökseen saa vaatia oikaisua maksun määränneeltä virkamieheltä (asian esittelijä) kuuden kuukauden kuluessa maksun määräämisestä (hallinto-oikeuden päätöspäivämäärä) siten kuin hallintolaissa säädetään.

Vaasan hallinto-oikeus
PL 204, 65101 Vaasa
vaasa.hao@oikeus.fi
Fax 029 56 42760

Oikaisuvaatimus on toimitettava hallinto-oikeudelle määräajassa ennen virka-ajan päättymistä klo 16.15.

Maksu perustuu tuomioistuinmaksulakiin (1455/2015) ja oikeusministeriön asetukseen tuomioistuinmaksulain 2 §:ssä säädettyjen maksujen tarkistamisesta (1122/2021).

Bilaga till förvaltningsdomstolens beslut

RÄTTEGÅNGSAVGIFTEN

Vasa förvaltningsdomstol sänder en separat räkning för rättegångsavgiften.

Omprövning av ett beslut om att en avgift påförts får begäras hos den tjänsteman (föredraganden) som har påfört avgiften inom sex månader från det att avgiften påfördes (förvaltningsdomstolens beslutsdatum), på det sätt som anges i förvaltningslagen.

Vasa förvaltningsdomstol
PB 204, 65101 Vasa
vaasa.hao@oikeus.fi
Fax 029 56 42760

Begäran om omprövning ska tillställas förvaltningsdomstolen inom utsatt tid före tjänstetidens utgång kl 16.15.

Avgiften har påförts med stöd av lagen om domstolsavgifter (1455/2015) och justitieministeriets förordning om justering av de avgifter som nämns i 2 § i lagen om domstolsavgifter (1122/2021).

Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä perittävä oikeudenkäyntimaksu

Valituslupa-asian ja muutoksenhakuasian käsittelystä korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritään 610 euron suuruinen oikeudenkäyntimaksu.

Oikeudenkäyntimaksua ei korkeimmassa hallinto-oikeudessa peritä tuomioistuinmaksulain 5 §:ssä tarkoitetuista maksuttomista suoritteista tai mikäli maksun perimättä jättämiseen on lain 4 §:ssä tarkoitettu peruste.

Oikeudenkäyntimaksua ei myöskään peritä, jos korkein hallinto-oikeus muuttaa valituksenalaista päätöstä muutoksenhakijan eduksi. Maksu peritään kuitenkin riippumatta lopputuloksesta veroasiassa annettua ennakkoratkaisua koskevassa muutoksenhakuasiassa.

Oikeudenkäyntimaksua ei peritä oikeusapulain nojalla käsittelymaksuista vapautetuilta eikä muualla laissa viranomaisen toimenpiteistä suoritettavista maksuista vapautetuilta. Jos maksun periminen olisi ilmeisen kohtuutonta, viranomainen tai maksun määräävä virkamies voi yksittäistapauksessa määrätä, ettei maksua peritä.

Tuomioistuinmaksulaki (1455/2015), Oikeusministeriön asetus tuomioistuinmaksulain 2 §:ssä säädettyjen maksujen tarkistamisesta (1020/2024)

Avgift för högsta förvaltningsdomstolens beslut

För behandling av besvärstillståndsärenden och besvärärenden vid högsta förvaltningsdomstolen påförs en rättegångsavgift på 610 euro.

Rättegångsavgift tas inte ut vid högsta förvaltningsdomstolen för avgiftsfria prestationer som avses i 5 § i lagen om domstolsavgifter eller om det föreligger en i 4 § i nämnda lag avsedd grund för att inte uppbära rättegångsavgift.

Rättegångsavgift tas inte heller ut om högsta förvaltningsdomstolen ändrar ett överklagat beslut till förmån för ändringssökanden. Avgift tas dock ut oberoende av utgången i ärendet vid ändringssökande som gäller ett förhandsavgörande som meddelats i ett skatteärende.

Rättegångsavgift tas inte ut hos dem som med stöd av rättshjälpslagen är befriade från behandlingsavgifter eller hos dem som enligt bestämmelser någon annanstans i lag är befriade från avgifter som ska betalas för myndigheternas åtgärder. Om det är uppenbart oskäligt att en avgift tas ut, får myndigheten eller den tjänsteman som påför avgiften i enskilda fall besluta att ingen avgift ska tas ut.

Lag om domstolsavgifter (1455/2015), Justitieministeriets förordning om justering av de avgifter som nämns i 2 § i lagen om domstolsavgifter (1020/2024)